

BUNUL ECONOM

ABONAMENTE:

Pe an 4 coroane (2 fl.); jumătate an 2 cor. (1 fl.)
Pentru România 15 franci.

ORGANUL

„Reuniunii economice în Orăștie“
Apare în fiecare Sâmbătă

INSERTIUNI:

se socotesc după tarifă, cu prețuri moderate.
Abonamentele și inserțiunile se plătesc înainte.

DELA REUNIUNE

A 6-a PRELEGERE ECONOMICĂ

Duminecă la 12/25 Martie Reuniunea noastră economică și-a avut trimișii sei în comuna *Balșa*, ca și aci se facă, după puțină, începutul unei lucrări economice bune.

La sfârșitul slujbei d-zești, domnul preot *Nic. Damian* a atras luarea aminte a numărului popor de față asupra celor ce li-s'au vestit de mai înainte, că azi se va ținea aici o prelegere economică prin trimișii Reuniunii economice dela Orăștie, și că în acest scop au și sosit azi doi trimiși ai acelei Reuniuni (membrul în comitet *Ioan Mihaiu* și secretarul *Ioan Moța*), și roagă poporul să rămână aci, pentru ascultarea învățăturilor ce i-se vor da și pentru a încerca întemeierea unei însoțiri de credit pentru acest sat și satele vecine.

Poporul a rămas, chiar și multe femei, pentru a lua parte la adunare. Ear' inteligenți, afară de dl preot, erau de față dl inv. *Ioan Lucăcel*, dl *Nicolau Todea*, cleric abs., și în curând a sosit și dl preot *Basilu Glodean* din Ardeu.

Dl *Ioan Mihaiu* a arătat pe scurt oamenilor scopurile Reuniunilor economice și însemnătatea lor pentru înaintarea popoarelor în bunăstare, a spus că în acest scop s'a înființat și Reuniunea economică la Orăștie, și a arătat scopul eșirii trimișilor ei în comună. A preles, ca despre un lucru de tot trebuincios și aici, despre mai buna grijă ce economii nostri trebuie să o pună pe *fânațe*, pentru a dobândi *nutreț* mai mult, ca să poată ținea *vite* mai multe și mai de soi, din cari mai curând poate face bani, ca din altceva. Le recomandă *grăparea* fânațelor toamna și primăvara, lucru aici necunoscut și neobicinuit, sămănarea de flori pe unde locul s'a pleșugit și cultivarea de trifoi și luțernă. Prelegerea a plăcut oamenilor.

Secretarul Reuniunii, *Ioan Moța* a luat apoi cuvânt vorbind oamenilor despre însemnătatea însoțirilor de tot felul, în scopuri economice și îndeosebi despre însemnătatea unei însoțiri sătești de bani, pentru întimpinarea trebuințelor de împrumuturi mai mici. Fiindcă,

precum s'a aflat, mulți s'au declarat gata în această comună și în comunele vecine *Mada*, *Ardeu* și *Almașe*, a intra în o însoțire de credit ce s'ar înființa aci, și arătându-se oamenii gata a purcede la constituirea ei chiar azi, adunarea a fost declarată de adunare generală de constituire și dl *Moța* a citit statutele, dând mai d-sa, mai dl *Mihaiu*, mai dl *Todea*, lămuririle de lipsă la singuraticii paragrafi. Adunarea a primit statutele, învoindu-se a solvi fiecare membru 50 de coroane, dacă poate deodată, dacă nu, pe rind, dar' să se primească și o coroană pe lună. Ia astfel fiecare parte cu 50 cor. și chezește cu încă de 4-ori atâta din averea sa, pentru însoțire.

S'a purces la alegerea Direcțiunii: S'au ales în ea preoții *Nicolau Damian* (*Balșa*), *Iosif Bogdan* (*Mada*), *Basilu Glodean* (*Ardeu*), *Ioan Crișan*, primar și *Petru Todea*, cantor, din *Balșa*.

În comitetul de supraveghiere a fost ales: ca președinte dl *Nic. Todea* cu 8 membri țerani: 2 din *Ardeu*, 2 din *Mada* și 4 din *Balșa*.

De cassar a fost ales dl inv. *Ioan Lucăcel*.

Cu acestea adunarea a fost încheiată spre mulțumirea tuturor.

Buna înțelegere a începutului a plăcut așa de mult celor de față, că îndată s'au mai înscris oameni doritori a intra în însoțire, și așa în *Balșa* sunt până acum înscrși aproape 50, din *Ardeu* s'a promis intrarea a 20—30 de inși, din *Mada* asemenea; din *Almașe* tot așa.

Comitetul Reuniunii va pregăti hârțile de lipsă și le va înainta spre întărire la locurile competente. D-zeu ajute!

Membri la Reuniune.

S'au mai înscris:

Din *Bințiți*: *Iosif Carașca*, *Matei Herja* l. *Irimie*, *Aron Sârb*, *Achim Sârb*, *Iosif Sârb*, membri ordinari.

Din *Romos*: *George Bogdănesc*, membru pe viață (cu 25 cor.), *Ilie Ștef*, membru ordinar.

Din *Vinerea* (afară de cei 17 publicați deja): *Ioan Ilina* l. *Ioan*, membru ordinar.

Din *Romoșel*: *Toma Ciutrilă*, *Petru Ștefănesc*, membri ordinari.

Din *Orăștie*: *Nicolae Bârboiu*, membru ordinar.

Din *Balomir*: *Radu Runea*, m. ordinar.

Din *Bulzești*: *Petru Gurgiu*, inv. m. ordinar.

Școale economice.

Înaintarea poporului în ale economiei și a bunăstării, este atârnată de la sporirea cunoștințelor sale în această materie.

Căile, ce trebuiesc urmate întru câștigarea acestor fel de cunoștințe temeinice, sunt mai ales două, anume: *citirea scrierilor economice folositoare*, întocmite anume în acest scop, și *cercetarea școalelor speciale economice*.

Pentru a pune cetitorii „*Bunului Econom*“ în cunoștința așezămintelor și școalelor economice dela noi, voi arăta în cele ce urmează, ce școale de felul acesta se află la noi în țară, care este numărul celor ce cercetează aceste școale și îndeosebi care este numărul școlariilor *români* la acelea, ceea ce trebuie să ne intereseze mai mult.

După datele oficioase ce ne stau înainte, în anul 1898 au fost în Ungaria cu totul 61 școale și așezăminte culturale economice, cu 299 de profesori sau învățători și cu 2784 de școlari.

Toate aceste școale sunt cu limbă de propunere unguerească sau nemțască, noi *Românii* până acuma școală economică proprie, spre cea mai mare pagubă a noastră, nu avem. Ear' dintre cei 2784 școlari, după-cum arată conșcrierea oficioasă, *abia au fost 72 de Români*, un număr de tot mic în asamănare cu numărul *Românilor* din Ungaria.

Numărul total al școlariilor *români* abia face 2.79% din suma tuturor școlariilor (adecă din 100: 3 *Români*), pe când chiar și după datele oficioase dela numărarea poporului în anul 1890 *Românii* fac 17% a tuturor locuitorilor din Ungaria.

Urmează deci, că în asemănare cu numărul Românilor din țară, din 2784 școlari ar trebui să fie 350 Români, și nu abia — 72!

Și aceste cifre ne arată trist, cât suntem de rămași îndărăt pe acest teren, care este altfel aproape singura noastră ocupație.

Va trebui deci mult și bine lucrat pentru a îndrepta starea aceasta nefavorabilă pentru noi.

În cele următoare voi arăta numărul, caracterul și locul școalelor economice din țară.

I. Școale superioare.

Școale economice mai înalte sunt:

Academia pentru silvicultori în Selmeçz, Școala superioară pentru veterinari în Budapesta, Academia agronomică în M.-Ovár, Școalele agronomice superioare din Dobrițin, Kassa, Keszthely și K.-Mănăstur.

În anul 1898 aceste școale au fost cercetate de 6 Români și anume la cea pentru veterinari au fost 2, ear' la K.-Mănăstur 4 Români.

II. Școale agronomice.

a) *susținute de stat:* s'au aflat în Ada, Geoagiu, Ciacova, Dobrițin, Hodmező-Vásárhely, Jászberény, Kecskemét, Lugoj, Pipa, Sânt-Imre, Rima-Szombat, Szt.-Miklós.

b) *Comunale și private:* în Békés-Ciaba, Bistrița, Feldioara, Mediaș, Szabadka, Sibiu și Csákvár.

În aceste școale au fost în anul 1898 cu totul 24 Români.

III. Școale pentru vințelari și vitierii.

Erau în Balaton-Füred, Eger, Diószeg, Miniș, Muncaci, Aiud, Pécs, Pöj, Szegszárd, Györk, Tapolca, Tarczal, Budapesta.

Acestea au fost cercetate de 8 Români.

IV. Școale speciale.

Școale populare economice au fost în Gyergyó, Halmi, Sajó-Gömör, Pecica.

Pentru *lăptărit* în Sárvár, N.-Szécsény, Muncaci, Tapio.

Pentru *gornici de păduri* în Görény-St.-Imru, Királyhalma, Liptó-Ujvár și Vadászerdő (com. Timișoara).

Pentru *grădinărit* în Budapesta și Istvántelek.

La aceste școale au fost înscriși în anul 1898 34 Români, și anume 11 la școalele populare economice, 2 la școa-

lele pentru lăptărit și 21 la școalele pentru gornici.

Ce ne dovedesc toate aceste cifre și date?

Vedem din ele, că în țara noastră se află multe școale și întocmiri pentru a putea câștiga cunoștințe economice temeinice.

Fiind însă aceste școale așezate anume în ținuturi curat ungurești și limba de propunere fiind aproape în toate cea maghiară, Românii, și îndeosebi țeranul român, nu se poate folosi de binefacerea lor. Astfel se înțelege numărul mic al școlărilor români dela aceste școale.

Este deci o lipsă foarte simțită să se gândească și oamenii noștri chemați la înființarea de școale economice românești, fie chiar cât de modeste la început.

Numai prin întemeierea acestor fel de școale vom putea cu noroc deprinde și poporul nostru la o economie mai rațională și numai așa vom putea susține concurența puternică, ce zi de zi ni-se pregătește pe terenul economic.

Ear' până vom avea școale proprii românești, Reuniunile noastre economice și Asociațiunile culturale, ce le avem, să îngrijască din tot adinsul a pune la îndemână poporului scrieri economice, întocmite la înțelesul lui și amăsurate trebuințelor lui, ear' inteligența noastră să stăruie cu toată ocaziunea a lăși în popor cărțile și foile noastre economice.

Ear' cei-ce doresc a studia mai departe dintre tinerii noștri, să nu rîvnească toți la domnie, adeseori réu plătită, ci să cerceteze în număr mai mare școalele înalte de economie, pentru-că astfel și lor și neamului, mai mult bine vor face.

DR. I. MIHU

REUNIUNI ECONOMICE

Lămuriri la conducerea Reuniunilor economice.

V.

Stăruiri pentru pomărit.

În scopul de a înainta pomăritul, cărmăcii Reuniunii noastre au ținut să aplice felurite mijloace și îndeosebi: expoziții de poame, cursuri de altoit, sădirea de pomi în grădinile membrilor, împărțirea de surcei și pădureți, și, se înțelege, povețe și lămuriri, prin graiu viu și în scris.

A întona aici însemnătatea, mer-sul și isprăvile *expozițiilor de poame*, este a reimprospăta spusele ziarelor din toamna trecută, când cu expoziția noastră de poame atât de isbită, — adevărată expoziție-boboc, ca și care nicăiri mai mândră, mai ademenitoare. Ceea-ce nu știu să fi îndegetat ziaarele, este că această expoziție a căsunat din seamă afară multă trudă și umblete și alte jertfe. Ea a fost cercetată între alții de peste 1200 școlari, mari și mici, în frunte cu învățătorii sau profesorii și directorii lor. Povețe și lămuriri, adese pe larg și în fața a sute de inși, s'au ținut aproape lanț, zile dearëndul. Școlarii și cari i-au povățuit scutiți au fost de plata intrării și totuși ne-am ales din expoziție cu un venit curat de peste 100 fl. Celelalte 2 expoziții, cuprinzând și ele poame, struguri și derivatele lor, s'au fost ținut una în Seliște și alta în Sebeșul-săsesc. Tustrele au îmbiat ocaziuni binevenite de a împintena pe unii și pe alții la o cultură cât mai răspândită și înțeleaptă a pomilor de soiu ales, scoțând între altele la iveală eată ce:

În comunele noastre, cu puține abateri, pomii isbutesc și dau roade adese îmbelșugate. Și totuși, puțini, foarte puțini din ai noștri, se pot lăuda cu pometuri întinse și aevea bine îngrijite. Cu atât mai numeroși sunt, cari lasă pomi și grădini în grija sorții. Pe când în alte țeri știu oamenii să facă câștiguri însemnate din poamele multe și bune ce prădesc, economii noștri adese le cumpără dela precupeții străini cu bani scumpi. Pe când Nemții și alte popoare știu să scoată din poame vinuri din greu, licitaruri și c. l., mulți din ai noștri fac »mere-pere«, adică aruncă poamele la rimători sau le vënd pe mai nimica sau le lasă de să strică, neștiind cum ar trebui culese și păstrate, pe când aiurea se folosesc până și miezuinile, rozoarele și alte bucățele de pământ aproape sterp, grădinile noastre, nu ararători întinse cât cuprind ochii, de câte-ori nu servesc ca adăpost și cuib pentru burueni, murdării și tufe netrebnice!

Adevărat că pe alocurea întâlnim grădini, cari gem așa zicând sub povara pomilor, cari însă nu aduc mai nici un venit, fiind-că economii noștri nu-i știu cultiva. Pomii fiind adese prea îndesuiți și deci neavând lumină de ajuns nici hrană și nici loc, în care să-și întindă rădăcinile și crengile, ei se istovesc și capătă boale, dând astfel poame măruntă și rareori. Și de câte ori nu vedem lighioane de omide desgolind pomii de frunze și de mlădițe chiar. Un alt neajuns este, că economii noștri mare minune să-și vezi gunoind și apoi săpând pământul dintre pomi, tăind cu îngrijire crengile uscate și de prisos, curățând scoarța moartă și c. l.

Comasarea *in mai multe table* nu are nici un rost!

Să vedem acum cari sunt lucrările cele mai întetitoare și de neapărată trebuință, îndată după comasare. In arătarea acestora cum și în desfășurarea povețelor ce urmează, luăm de temei, drept pildă și îndreptar, o moșioară în mărime de *12 jugere*, 3 jugere fânaș și 9 jug. arătură, și vom purcede cu ea precum vom arăta.

(Va urma.)

I. BLAGA

LEGUMĂRIT

Calendar

Samăna mai ales legumite ce voeți să-ți faci sămânță, și pentru a le apăra de omide, pune în apropiere de ele câte-va semințe de cânepă, care prin mirosul său va alunga fluturii.

Apucă-te de straturi și samăna.

Pentru prăsirea legumilor trebuie să ne alegem un loc în fața soarelui și cât se poate ferit de vânturile reci de mează-noapte, ferit prin clădiri sau arbori. Pământul să fie negru, îndesat, căci acesta prin lucrare se mărunește, ear' când sunt ploii nu se acapă de unelte și de încălțăminte, tot asemenea când e secetă nu se întărește și nici nu creapă din cale afară.

Grădina de legumi o împărțim în 4 table potrivite cari să ne servească pentru a schimba sămânatul legumilor, căci și lor precum și bucatelor nu le prieste dacă unul și același soiul îl cultivăm de mai multe ori în unul și ace-

lași loc și mai bine le umblă schimbându-le.

Pământul trebuie bine gunoit. Gunoiul îl punem astfel: Ne apucăm de unde e locul mai jos, săpăm cu arșul făcând un păreuș atât de afund și de lat cât putem lua odată cu arșul. In acest păreuș se pune apoi de-alungul gunoiu. Peste acest gunoiu așezăm pământul din al doilea rând luat cu arșul, în locul căruia rămânând ear' un păreuș îl umplem cu gunoiu și tot așa urmăm până-ce gunoim tot pământul ce avem a-l cultiva.

Unele din legumi iubesc pământul îmbunătățit cu gunoiu proaspăt, cum e varza, sălata, țelerul și alte legumi cu foaia lată. Pentru aceea tabla în care le punem pe ele o gunoim cu gunoiu proaspăt. In anul al doilea, putrezindu-se gunoiul din tabla aceasta, cultivăm în ea acum legumile ce iubesc pământul gunoit cu gunoiu putred, cum e ceapa, pătrângei, castraveți ș. a. Ear' în anul al treilea fiind pământul din această tablă mai sêrac, cultivăm în ea legumi ce să indestulesc și cu un pământ mai slab, cum sunt păstăioasele: fasolea, mazărea ș. a.

Gunoiim apoi din nou această tablă și așa urmăm cu cultivarea legumilor în ea.

In tabla a patra însă punem legumile ce stau mai mulți ani într'un loc, cum e hreanul ș. a. Tot în această tablă putem prăsi pomi, smeură, fragi și altele.

Pământul din grădina de legumi trebuie să fi fost săpat de toamna. Săpatul se face în bulgări mari, ca peste eamnă înghețând să se îmbunătățească. Acum primăvara îndată-ce s'a sbicit pământul, neavând temere că va mai îngheța, ne apucăm să-l săpăm din nou. Săpatul de primăvara se face în feluțe subțirele mărunțite bine (cu grebla). Tot cu grebla adunăm și rădăcinile și gunoaiile netrebnice de prin pământ. Oblim apoi pământul frumos și-l împărțim în straturi și apoi sămănam.

Pe marginea straturilor e bine a cultiva flori, ear' pe marginea cărărilor dintre table, agriși și rozincini.

(Va urma.)

G. MAICAN

STUPĂRIT

Calendar.

Faceți cercetarea stupilor și pe cei lipsiți hrăniți-i, pe cei slabi și fără matcă, împreunați-i cu alții care au matcă.

La coșnițele mobile, înlătură umplutura de pae dintre ușe și tereastră pusă peste iarnă.

Scoate lățișorul de sub fereastra din jos și curăța de murdării și de albine moarte.

Lucrări de primăvară in stupină.

Stuparul iscusit își vede acum de coșnițe călduroase și îndemnatice. In coșnițele călduroase stupii vor ierna bine, nu mănă multă miere și nu pier de frig. Coșnițele aevea bune sunt scutite

FOIȚĂ

Crăiasa Codrului.

De

MARIA CIOBAN

I.

De demult, când cursul vremii era încă la 'nceput,
Și când Domnu-abia făcuse tipul omului de lut,
Când a vecinicii cale se părea abia croită,
Și când soartea omenirii nu era încă ursită, —
Pe atunci, pe-acele vremuri, vremuri dulci și fermecate,
S'a zidit din spumă albă, o feerică cetate
Cu pilastri 'nalți proptită și cu turnuri de cristal,
Tot cu aur lustruită și cu petri de opal.
Mândră fără de păreche, e a Negurii cetate,
Și 'nlăuntru numai Gândul și cu Dorul pot străbate.
Fata Soarelui e Doamna, care-acolo stăpânește,
Și nenumărate zine sar, când ea din graiu grăește,
Și, așa în dar și 'n bine, a trăit până 'ntr'o zi
Când, în pieptul ei de fată, un dor tainic se trezi.
Și plângea și-'și ruga moartea de urit și de durere,
Și pe voe nime 'n lume, nu-'i putea găsi plăcere.
Se dusesse vestea 'n lume pân' la codrii depărtați,

Și primesc și Zeii vestea, plini de spaimă și 'ngrijați.
Soarele, ca un părinte, nu știa ce să mai facă,
Ca necazul fetișoarei și durerea să-'i mai treacă.
Și cum sta bătrânul tată, cu luceafierii 'n povești,
De pe deal crăeasa Lună strigă: »Ce te mai bocești!
Fata-i tină, frumoasă, las'o 'n lume să-'și petreacă,
N'o ținea tot incuiată, jalea dacă vrei să-'i treacă.»
Se priviră față 'n față cei-ce stau și sfătuiau,
Și a Lunii minte bună, Doamne, cum o laudau!
Și pe loc Soarele tată cătră Negur' a plecat,
Ca să spue fetei sale, să se gate de plecat.

II.

Cu glasuri de bucurie buna veste s'a primit
Și pe dată mare toate s'au gătit și isprăvit,
Ca să poată zina Doamnă cât de iute să pornească,
Și în lumea nesfirșită sufletul să-'și răcorească.
Car cu roate aurite și din raze lucitoare,
Fermecat să meargă singur, i-a făcut bătrânul Soare,
Și, când Doamna grațioasă e'i gata de plecare,
Răsunau cântări voioase, pe-a vîzduhului hotare,
Tot pământul, munți și dealuri răsunau de voe bună
Și, pe unde fata trece, cu verdeț se 'ncunună.
Eară ea mângăitoare, strălucia de bucurie,
Pe când Negura-cetate era goală și pustie.

și de șoareci, cari cu deosebire în timpul iernii pricinuesc mult rău albinelor. Ear' ivindu-se vr'o scădere, în astfel de coșnițe ușor se poate îndrepta

Stuparul bun lasă de cu toamnă numai stupi cu matce tinere, bogați în albine și cu miere din greu.

În zile aevea frumoase și călduroase (cum anul acesta am avut în Februarie) albinele s'au lăsat să-și facă sborul de curățire; cu cât mai de timpuriu se face acest sbor, cu atât mai bine pentru sănătatea albinelor.

Deodată cu sborul de curățire trebuie scoase murdăriile și albinele moarte de pe polița sau de pe fundul coșniței. Sbițește de umezală polița sau fundul coșniței.

Nu merge tot așa de ușor la stupii din coșnițe cu păreți subțiri neîmblojiți, în cari au putut intra cu înlesnire șoareci, în cari matca a fost bătrână, ear' albine și miere puțină. În coșnițe friguroase albinele capătă ușor boalele: *cufourea și putrezirea puilor*. Matcă bătrână a putut pieri peste iarnă, mierea poate fi pe gătate și albinele în partea cea mai mare moarte de frig. Aceste rele trebuie aflate și vindecate. Spre acest sfârșit e a se face *cercetarea stupilor* acum în Martie și Aprilie.

Cercetarea trebuie să se facă negreșit în zilele *călduroase* de primăvară. Din pricina, că stupii nu se cercetează în Martie și Aprilie, mulți pier din lipsa de miere, din lipsa de matcă ș. a.

ROMUL SIMU

ȘTIRI DE TOT FELUL

A 7-a prelegere economică se ține mâine, Duminică la 1 Aprilie n., în comuna Sibiel. Ear' Duminica viitoare a 8-a prelegere (cu care se și încheie seria începută iarna asta), la Turdaș.

Starea sămănăturilor pe la *Ilia* e bună, au iernat bine și fâgăduesc roadă bogată. Nici gerul nici ploile n'au stricat, numai pe locuri mai ridicate, s'au ivit șoarecii cari au rărit grâul. De altfel pe aci oamenii samănă prea puțin grâu, iar' secară aproape de loc nu. Rău fac; grâul trebuie să înceapă a ocupa și la poporul nostru mai mult loc între bucatele cu care se hrănește.

— Peste tot luată, starea sămănăturilor este, în țară, mulțumitoare.

— La *Reteag*, precum se scrie, „holdele de toamnă au ieșit bine din iarnă, nutrețul vitelor are mare căutare și vitele sunt foarte bine plătite. Prețul bucatelor e tot ca pe aici, grâu de 20 cupe (30 litre) 1 fl. 60 cr., secara, ovésul și cucuruzul 1 fl.

— În România starea rapiței era foarte bună, dar' gerul zlelor, din urmă i-a stricat mult, în vre-o 3 județe. Incolo se ține bine.

Sâmbăta viitoare se va țineu ședința lunară (pe Aprilie) a comitetului Reuniuni noastre economice.

P. S. S. Episcopul Popoa, ales membru al Academiei Române, se află la București (dimpună cu P. C. Sa archimandritul Filaret Musta), și a fost primit în audiență de M. Sa Regele Carol I., care s'a întreținut cu venerabilul prelat bănățean aproape $\frac{3}{4}$ de oră.

La gimnasiul din *Făgăraș*, dela anul școlar viitor, se va propune și *limba română* ca studiu facultativ, ceea-ce până acum nu era.

Legile politice-bisericești, își arată tristețele urmări mai ales printre Unguri. Se vede asta din adunările lor bisericești, ținute de curând. Episcopul reformat Bartok dela Cluj se plânge foarte de lipsa însuflețirii fililor sei pentru cariera preoțască: are peste 300 de sate în care n'are pe cine așeza de preoți. Și scăderea asta se simte mai ales în timpul mai nou. O altă căpetenie protestantă, Andrei György s'a plâns amar la Ugocia asupra nepăsării credincioșilor peste tot pentru biserică, — mai ales de când legile nouă le-a deschis ușile de ieșire din biserică.

Toți preoții sunt scutiți prin o circulară ministerială, de a face serviciul de juri în nouele „cărți cu jurați” de pe lângă tribunale.

„**După comasare**”. Sub acest titlu începem azi publicarea unui tractat mai lung asupra economiei ce trebuie urmată de plugari după comasare, așa ca să aibă folos cu mult mai mare decât ar crede și de la cât s'au așteptat dela moșia veche. Dl preot din *Lancrăm I. Blaga* ne-a pus lucrarea la îndemână. E o prelucrare după o carte foarte bună germană și noi atragem toată atenția cetitorilor noștri din comunele cu hotare comasate, asupra ei. Cuvântul ei de ordine e: *Vite în loc de bucate!* Bucatele nu prea au preț, vitele aproape totdeauna: deci întocmiți-vă moșia așa ca să puteți ținea vite multe, din care faci ușor bani! Și dă sfaturile trebuincioase spre aceasta. Cei-ce vor urmări sfaturile și vor purcede astfel, de bine le va fi!

† *George Pogány*, fostul comite-suprem (fișpan) al comitatului Hunedoarei, a încetat din viață Sâmbăta trecută dimineața în Deva.

III.

Se dusese veste 'n lume că Zeița a plecat,
Și sosise vorba mare și la Codrul împărat.
El zăcea legat în lanțuri și de Crivăț sdruncinat,
Când deodată tot poporul se ivește înarmat.
Epuri, vulpi, dihori și ezuri, cerbi și caprele de munte,
Urșii, lupii cu grămada, aduceau oștiri mărunte.
Pasărilor toate 'n cărduri trimbițau alarma 'n țară
Și eșise din bărloage cea mai slabănoagă fiară.
»Inălțate Impărate, este timpul să plecăm
»De tiranul fără suflet țara noastră s'o scăpăm!
»Jos cu lanțul de robie, capul sus, dușmanul piară!
»Moarte vrem, mai bine moarte, decât jugul de ocară!
»Ne-a făcut destul dușmanul în neștire să trăim —
»Acum jos cu tirănia — silă nu mai suferim!
»Uite-aici, întreg poporul slugitor Mariei-Tale,
»Inarmat până la creștet, năvălește deal și vale!
»Nu vrem ca stăpâna mândră, fata Soarelui, să vie
»Să ne afie 'n astă stare de rușine și urgie!»
Astfel cuvintează ursul, ce era conducător.
»Da, așa e, împărate!» strigă oștile în cor.
Strigă oștile și eată, sus o rază strălucește
Și, ca fulgerul de iute, lanțurile nimicește.
Codru-i liber, saltă, sare, tremură de bucurie
Și pe dată mare pleacă, cu oștirea 'n bătălie.

Creapă ghița de pe riuri, podul hădului dușman,
Și numai în fuga mare scapă oaste și tiran.
E bătut. — Codrul învie, voia bună țermuri n'are
Și e plină lumea toată de ris, glume și cântare.

(Va urma.)

R I S N E Î N C E T A T

În căutarea doctorilor dela spitalul Comté din Chicago, se află un bolnav rar în felul său. E un muncitor cu numele Mattas, care ride mereu, fără să se poată opri, și care a ris atât de mult, încât și-a pierdut știința de sine, urmând cu toate acestea a ride. Personalul spitalului nu înțelege nimic și se întreabă ce a putut pricinui această veselie nestîrșită la bolnav.

Mattas se afla în mijlocul a lor sei, seara, când deodată a început să ridă cu hohot. La început s'a crezut că aducerea aminte de oglumă îl face să ridă, dar' după ce trecu o jumătate de oră și Mattas nu încetă de a ride, nevasta sa se neliniști și dete de știre vecinilor. Aceștia natural, n'au putut face nimic. A fost vestită poliția care a dus pe Mattas la spital. El urma a se strimba de ris, și când l'a examinat doctorul, i-a pufnit în nas de ris. Medicii spitalului cred că Mattas a înghițit o otrăvă oarecare, dar' ei nu cutează să se pronunțe asupra acestui bolnav curios, care e în stare să moară rizând.

Ioan Șerban, proprietar mare în Deva, virilist al comitatului Hunedoara etc. etc. după un morb greu, a răposat la 26 Martie n. în etate de 34 ani, la Deva. Odichnească în pace.

„*Ardeliana*” și-a ținut Joi în 29 Martie n. adunarea generală anuală. S'au luat la cunoștință și aprobat raportul general al Direcțiunii și bilanțul, s'a trecut prin adunare regulamentul pentru comitetul de supraveghere, regulamentul pentru funcționari și s'a ales Direcțiunea și comitetul de supraveghere.

În *direcțiune*, au fost aleși: Dr. Ioan Mihai Nicolae Vlad, Iosif de Orbonaș, Ioan Mihaiu, Dr. St. Erdelyi, Daniil David, Ioan I. Vulcu, Nicolae Andrei și Ilie Popovici.

Cele peste 2000 voturi ce au participat la adunare prin vre-o 50 acționari, s'au grupat astfel:

Dr. I. Mihai	2097
Dr. St. Erdelyi	1903
Nicolau Vlad	1799
Iosif de Orbonaș	1893
Ioan Mihaiu	1765
Daniil David	1766
Ioan I. Vulcu	1765
Ilie Popovici	1646
Nicolau Andrei	1940
Iosif Dumitru	352
Dr. Aurel Muntean	337
Simion Corvin sen.	325
Vasile Domșa	309
Ioan Lazaroiu	304
Dr. Ioan Pop	295
Dr. Silviu Moldovan	245
Ioan Marian	150
Procopiu Herlea	48
Laurian Bercian	6
George Baciu	5

În *comitetul de supraveghere*: Dr. Ioan Pop, Dr. Romul Dobo, Ioan Branga, Procopiu, Herlea și A. P. Barcianu.

Voturile s'au grupat astfel:

Dr. Ioan Pop	1724
Dr. Romul Dobo	1915
Ioan Branga	1771
Procopiu Herlea	1737
Aurel P. Barcian	1449
Ioan Lazaroiu	380
Laurian Bercian	450
Constantin Baicu	176
Simion Corvin sen.	289
George Banciu	157
George Baciu	173
Nicolau Ivan	68
Dr. Aurel Muntean	16
Dr. Silviu Moldovan	30
Vasile Domșa	5

Omor fără voce în casarma din Orăștie
În 28 Martie n. un corporal stând la masă și jucându-se cu un revolver pe care îl stia gol, mișcând mereu trăgaciul, deodată se auzi o detunătură și un soldat ce sta în fața lui căzu mort la pământ. Corporalul de spaimă că ce-a făcut, că a omorât un om, și-a perdut firea, a amețit și a căzut jos și el!

Pe nenorocitul flăcău l'au îngropat azi, Vineri, cu mare asistență militară. Nenorocitul corporal e pus sub priveghiere ca să nu-și facă ceva în muștrarea și durerea sufletească ce l'a cuprins. Se crede că pedepsit nu va fi, nefiind aceasta decât o întâmplare fără noroc, dar' fără nici un gând rău.

O comună, care s'a lăsat de beutură.
Din părțile Târgu-Murșului „Gazeta Transilvaniei” primește îmbucurătoarea știre, că locuitorii români din comuna *Tirimia-mare* încă în ziua de Bobotează a acestui an au făcut legătură în scris, că nu vor mai bea

vinars și s'au obligat de bună voie a se supune unei pedepse de 10 fl. în favorul bisericii la cas când ar călca acest legământ. Legământul a fost subscris de 130 capi de familie, adică de toți locuitorii români, afară de câți-va servitori de pe la curți. Au trecut de atunci două luni și braviu Români și-au ținut cuvântul. Jidanul cărciumar, care până aci nu-și mai încăpea în piele de îngâmfat ce era, a început să umble la coindat pe la preotul și pe la alți fruntași ai comunei, rugându-se de iertare, ba făcând chiar și un ofert de 160 coroane în favorul bisericii numai ca să se facă pace. Oamenii însă sunt cuminte că știu ei ce înșamnă „pacea” dorită de Jidan și nici prin gând nu le trece să-și calce legământul, ear' Jidanul își strânge catrafulsele ca să se ducă!

Înriurirea înghețurilor mai târzii asupra grânelor. Din toate părțile Franciei se vestesc pagube mari pricinuite sămănăturilor, nu de gerul cel mare de iarnă, ci de înghețurile mai târzii urmate după-ce vremea se primăvăruse nițel.

S'a băgat de samă, ca sămănăturile de nainte de 25 Octomvrie au putut trece teafere și prin aceste înghețuri. Pentru-că fiind ele timpurii și având rădăcinile binișor dezvoltate pe când dă gerul, acelea nu mai pot fi așa ușor nimicite de el, ear' cele târzii, abia dezvoltate și prinse de ger, se potop mai ușor.

Negoțul cu ouă. „Gazeta Transilvaniei” primește din *Hotoan* o scrisoare în care i-să spun următoarele lucruri vrednice de oprit și gândit asupra lor:

„În comuna noastră, precum și în altele, veneau în toată săptămâna doi copii de Jidan cale de 12—14 kilometri, de câte două-ori... Des de dimineață începeau a culege ouă, și câtră amezai, se întorceau cu teleaga încărcată.

„O femeie glumeață, zice, anul trecut câtră un Jidan: Să știi, de-aci încolo nu Jidanii vor culege ouăle. Pentru-ce? — Pentru-că le vor strînge Români și Ungurii. — Asta nu va fi, Ungurul e sumeț, Românul neiseteț, tot numai Jidanii le vor culege, fu răspunsul! Nu odată am auzit printre poporenii mei voci, cari îi îndemnau să facă de minciună pe Jidanaș.

„Cam la începutul anului acestuia, doi oameni mai tineri, Români, se decid a aduna ouă. Inciripează 40—50 florenași și adună 2—3 mii de ouă. Merg în Careii-mari la unul dintre Ovreii liferanți (trimițetori mai departe) și fac tîrgul cu el. Acesta le anticipează banii, îi asigură a cumpăra ouăle dela ei în tot timpul și ori-câte vor putea aduna! De atunci liferantul trimite în toată săptămâna carul său în depărtare ca de 15—20 kilometri, pachetează ouăle și le duce, ear' oamenii nostri primesc o dobândă de câte 12—14 fl. în toată săptămâna după capitalul de una sută floreni băgat în acel negoț! Lucru firesc, cu cât vor putea băga mai mare capital, în aceeași măsură va crește și dobânda săptămânală!

„Un adunător de ouă dar', cu un capital numai de una sută floreni, poate să facă la an câștig de 4—5 sute floreni.

„Care va fi dobânda liferantului direct,

care trimite în fie-care săptămână peste 300 mîji metrice de ouă?”

Funcționar de tren în România, nu mai poate fi în viitor nici un străin. S'a adus lege în privința asta. Ear' unele ziare s'dun că sub „străini” ar fi a să înțelege și Români cari nu-s cetățeni ai României! Să știe că până-acum mulți tineri ardeleni treceau dincolo și se aplicau la trenuri, unde erau foarte mulțumiți de dînșii.

Concurs literar. Asociațiunea pentru literatura și cultura poporului român, publică un concurs de 500 coroane pentru o lucrare-diu istoria așezămintelor culturale ale Românilor din Transilvania și Ungaria și anume istoria așezămintelor de învățământ ori a societăților și întreprinderilor culturale române.

Lucrarea trebuie să fie de cel puțin 10 coale tipărite, având a fi înaintată spre cercetare comitetului Asociațiunii cel mult până la 30 Iunie 1901. Lucrarea care, între câte vor intra, va fi găsită vrednică de premiare, se va tipări cu cheltuiala Asociațiunii.

Reuniunea agronomică din Caransebeș, în sinul căreia Români sunt numeroși, și ca funcționari, și-a ținut la 11 Martie adunarea generală, arătând că Reuniunea avea la sfîrșitul anului trecut avere investită în pământ, mobiliar, bibliotecă, mașine și vite, laolaltă 3446 fl. 86 cr. Reuniunea are o bibliotecă cu 10 opuri românești, 69 ungurești și 127 germane; a cultivat mai multe jugere de grâu, cucuruz și ovės, a dat loc de pășune în arândă, a avut în grădina de pomi 1554 pomi nobili și 1945 pădureți, a ținut 12 capete de vite: 1 taur de Pinzgau, 2 boi, 4 vaci, 6 viței și 1 cal, a avut telurite mașini agricole a susținut pe un elev (Iosif Kunz) la școala agronomică din Lugoj. — Realegându-și comitetul, a fost ales de secretar în locul dlui Dr. P. Barbu care a abzis, dl Filip Bria.

Zidul chinez, vestitul zid chinez, ridicat acum 2000 de ani în jurul uriașei împărății a Chinei (împărăție cu 400 milioane locuitori, acuzi cât Europa întregă!) și care apăruse pe vremuri împărăția chineză de năvălirea Tatarilor, — acum se dărîmă. Zidul e foarte gros: jos de 25 urme, sus de 15 urme.

Războiul între Buri și Englezi stă locului. Numai ici-colea mici ciocniri. Englezii își adună hrană și cele de lipsă, ca să poată porni asupra Burilor.

Din tabăra Burilor vine veste tristă: Întăiul lor general, genialul *Foubert*, ar fi murit în 27 Martie noaptea. Era de 66 de ani și avea o veche boală de stomac, ear' strapațele acestui războiu și desnădejdea lui, l'au sdrobit pe marele general. Sărmani Buri, Cronje prins, Joubert mort. Și ei, punându-și acum vîl negru pe flamuri, vor trebui să lupte încă greu pentru apărarea patriei.

Societatea pentru valorisarea poamelor, ce s-a constituit la Deva, publică un apel către locuitorii comitatului. Il vom da în numărul viitor și noi.

Calea îmbogățirii.

„Foaia Poporului” din Sibiu, scrie în numărul seu de Duminică următoarele despre articolul „Duhul Cruțării” apărut în numărul nostru 9:

„Fruntașul scriitor popular dl Ioan Moța, preot și redactorul foii „Bunul Econom” din Orăștie, face în numărul mai nou al acestei foi o propunere prea folositoare.

„După-ce dl Moța spune cum în alte țări se nisuesc oamenii să învețe pe copii de mici să cruțe și să-și adune avere, dă sfatul ca și noi Românii să luăm pilda bună și să dedăm pe copiii și pe tinerii noștri să cruțe și să se împrietenască cu așezarea sumelor întrecătoare la bănci și la casse de păstrare. Eată cum ne învață dl Moța.

Și reproduce aci din articolul nostru partea cu propunerea, apoi incheie:

„N'avem vorbe deajuns ca să indemnăm poporul nostru să primească sfaturile spuse mai sus, cu atât mai mult, cu cât nu mai ajunși la bunăstare putem să ajungem la gloria națională.”

PREȚUL BUCATELOR

Piața din Blaș.

— la 22 Martie st. n. —

Grâu frumos, ferd. de 20 lit. cu	1.05—1.15 cr.
Orz, ferdela cu	.75—90 cr.
Ovăș, ferdela cu	.40—55 cr.
Cucuruz ferd. cu	.70—80 cr.
Fasole ferd. cu	.90—1.15 cr.
Cartofi (grumpile) ferdela cu	.35—45 cr.
Mere, ferdela cu	.80—1.10 cr.
Nuci, ferdela cu	1.20—1.40 cr.
Carne de vită, 1 kilogram cu	.40 cr.
„ „ porc, „ „ „	.48 cr.
Slănină proaspătă 1 kl. cu	.52 cr.
„ „ svântată 1 „ cu	.64 cr.
Brânza nouă 1 klg. cu	.56—60 cr.
„ „ burduf cu	.56—60 cr.
Ouă 7 cu	.10 cr.
Pui de găină, mici părechea cu	.35—45 cr.

Piața din Ila.

— la 25 Martie n. 1900. —

Grâu frumos ferd. de 20 l.	1 fl. 06 cr.
Ovăș, ferdela cu40—50 cr.
Cucuruz, ferdela cu80 cr.
Fasolea, ferdela cu78 cr.
Cartofi (grumgene), ferdela cu30—40 cr.
Mere, ferdela cu	1 fl.— cr.
Carne de vită, 1 kilogram cu44 cr.
„ „ porc, 1 „ cu48 cr.
Slănină proaspătă 1 kl. cu50 cr.
Slănină svântată 1 klgm cu60 cr.
Ouă, 7 cu10 cr.

Piața din Sibiu.

— la 28 Martie st. n. 1900. —

Grâu ferdela de 20 litre cu	1.06—1.08. cr.
Cucuruz, ferdela cu70—80 cr.
Ovăș, ferdela cu44—46 cr.
Orz ferdela cu75—80 cr.
Fasolea, ferdela cu70—80 cr.
Măzărice ferd. cu	1.20—1.30 cr.

Carne de vită, 1 kilogram cu36—40 cr.
„ „ porc „ „ „ cu44—52 cr.
Slănină proaspătă 1 kl. cu50—52 cr.
Ouă, 5 cu10 cr.

Mulțumită publică.

Cu ocasiunea concertului arangiat de „Reuniunea română de cântări din Orăștie” la 12/24 Februar a. c. a. incurs suma de 289 cor. 30 fil. plus 2 cor. 52 fil. rămași dela colinda coriștilor.

Din această sumă, după detragerea speselor în sumă de 131 cor. 80 fil. rezultă un venit curat de **160 cor. 2 fl.**

Această sumă se va depune la bancă și va servi ca basă la înființarea fondului reuniunii.

Cu suprasolviri au binevoit a contribui următorii P. T. Domni:

Adam Roșu 1 cor., A. Lupșor 40 fil., Ios. Dumitru 1 cor. 40 fil., N. Roman 2 cor., Ios. Heius 1 cor. 20 fil., I. Stefanescu 50 fil., Const. Olariu 50 fil., N. Tanasă 60 fil., Dr. A. Muntean 10 cor., N. Voina 20 fil., R. Nicoară 1 cor. 20 fil., Schuller Moritz 2 cor., A. Dubleş 2 cor., Ilie Popoviciu 2 cor., Ioan Mihaiu 4 cor., X. 10 fil. și dl Ioan Vulcu un butoiu de bere pe seama coriștilor.

În numele reuniunii îmi țin de plăcută datorință a aduce și pe calea aceasta cele mai călduroase mulțumite, atât P. St. Domni, cari ne-au onorat concertul cu prezența, cât și aceluia, cari prin suprasolviri au contribuit la bunul succes al concertului.

Orăștie, 2 Martie 1900.

Ioan Branga,
dirigenț.

Mulțumită.

La producțiunea din 11 Februarie a. c. ce s'a ținut în școala noastră, au incurs peste tot 22 fl. 20 cr., din cari s'au substras toate speșele cu 19 fl. 20 cr., a rămas un venit curat de 2 fl.

Au suprasolvit dnii: Ioan Rosu, not. 2 fl. 70 cr., Szász Pál, not. în Vaidei 1 fl. 70 cr., Dionise Bobei, preot în Petreni 1 fl., George Chira, inv. în Spini 40 cr., Ioan Avram, preot în Spini 40 cr., Mihail Suciú din Pricaz 20 cr. și Gruia Farkas, inv. în Turdaș 20 cr., pentru-ce și pe această cale le aduc cea mai mare mulțumită.

Turdaș, 10 Martie st. n. 1900.

În numele comitetului arangiator

Adam Theodor,
paroch.

FELURIMI

Ci că a fost odată un fiu de țăran care a învățat carte multă, atât în țara noastră cât și prin străinătăți. El învățase medicina și eșise un doctor de frunte. Odată se duse să-și vadă părinții în satul său. Seara se adunară toate rudele să vadă pe boerul ce eșise din satul lor. O rudă mai depărtată, un bătrân deștept și mucalit de felul lui, vrând să ia puțin la vale pe doctor, începă să vorbească cu el.

— Heil nepoate, îi fi văzut multe prin cele străinătăți?

— Multe, moșule dragă.

— Ia să vedem nu ți-ai uitat cumva limba? și arătându-i o pisică!

— Cum se chiamă asta, știi?

— Pisică, cum se se cheame...
— Aș! Păcat nepoate că ai prăpădit atâția amar de ani! asta se chiamă *sgăriitoare*.
— Dar' asta cum se chiamă? arătându-i focul.

— Foc, cum se se cheame?...

— Aș! asta se cheamă *mângădere*.

— Dar' asta ce nume are? arătându-i o șiră de grâu.

— Grâu, ce nume se aibă?

— Aș! asta e *rodul pământului*.

— Dar' asta ce este? arătându-i apă.

— Apă, ce se fie?...

— Giaba îmi perd vremea vęd că ai uitat limba părinților, asta e *stingătoare*.

Toți riseră de făcură haz de șiretenia bătrânului, și-și dădeau ghionți că-l înlun-dase pe boer.

Doctorul, om înțelept, nu se supără de loc, ci rise și el de-a valma cu ceilalți, dar' își făgădui în sine că-și va răbuna. După-ce plecară toți pe la casele lor și se liniști toată lumea, doctorul se sculă, prinse o pisică, îi legă de coadă o cărpă unsă cu gaz și merse apoi la casa bătrânului mucalit, dete foc cărpei dela coada pisicii și-i dădu drumul în șira cu grâu, apoi aleargă la fereasta odăii unde dormea bătrânul și începă a striga:

„Scoală iute moșule, căci *sgăriitoare* cu *mângădere* în coadă a intrat în *rodul pământului*, de nu sai cu *stingătoare* s'a sfirșit cu *rodul pământului*.”

Unchiașul buimăcit de somn și neînțele-gând ce-i spunea, întârzie a eși afară, ear' când mai apoi e-i și vędă că grăul prinsese foc, începă să certe pe doctor că de ce nu i-a vorbit la înțeles, românește.

„Apoi, nu mi-ai spus d-ta că așa se vorbește românește, de ce te superi?...”

Lumea care se adunase stinse focul, nu arsesse decât câți-va snopi, dar' unchiașul nu mai făcu glume cu aceste cuvinte.

„A.”

AVIS.

Membri Reuniunii economice din loc pot primi dela Reuniune grapa de mușchi și ghlăul de fânate pentru a-și grapa țelinile.

— La comitetul Reuniunii se află de-puși 600 de surcei de altoit, anume surcei de meri de cele mai nobile soiuri. Membri mai apropiați pot cere și li se vor da gratuit până vor ajunge. La dorință mai putem câștiga încă.

— Cei-ce s'au înscris pentru sēmîntă de trifoiu, să vie să și-o ridice în timp de-o săptămână, cel mult două, căci altfel se dispune asupra ei pentru alții.

Un car cu osii de fer, în stare bună, și mai multe lanțuri de car, se află de vânzare la un proprietar din loc.

Doritorii a cumpăra, a se adresa la administrația foii.

Comitetul de redacție:

Președinte: Dr. Ioan Mihu.

Membrii: Dr. St. Erdelyi, Ioan Mihaiu Danil David și Constantin Baicu.

Proprietar - editor: IOAN MIHAIU

Redactor respons.: IOAN MOȚA

(47) **Licitațiune minuendă.** 1-

În decursul anului acestuia, în comuna **Bucium**, tractul Orăștiei, se va zidi o biserică.

Licitațiunea minuendă pentru edificarea acestei biserice se va ținea în **25 Martie st. v. a. c. la 2 ore p. m.** în biserica din Bucium.

Prețul strigării, conform planului și preliminarului de spese, aprobate de Prea Veneratul Consistor, sub Nr. 5343/1899 Epitr. e **2360 fl (4720 cor.)**

Întreprinzătorii cari voesc a licita au a depune un vadiu de 10% în bani sau în hârtii de valoare.

Întreprinzătorul cu care se va face contractul de edificare are a asigura biserica cu o sumă de 1400 cor. sau din averea sa, sau cu un cavent vrednic de crezut.

Planul, preliminarul, precum și informațiuni mai detaliate despre edificarea bisericii (având comuna a da un anumit ajutor la edificare) se pot căpeta dela oficiul parochial din Bucium.

Bucium, la 11/24 Martie 1900.

Ioan Olariu,
paroch.

Ioan Ivanescu,
notar al comitetului.

Szám 8757—1899 vh.

(46) 1—1

ÁRVERÉSI HIRDETMÉNY

A hátszegi kir. járásbíróság mint telekkönyvi hatóság Bursesz Mihály f.-zálláspataki lakos Dr. Suciú Gábor ügyvéd által képviselt végrehajthatónak Iovaneszk Gávriilla szálláspataki lakos végrehajtást szenvedő elleni ügyében közhírré teszi, hogy végrehajthatónak 60 frt tőke ennek 1897. évi december hó 19. napjától járó 5% kamatai 29 frt 50 kr. eddigi megállapított per- és végrehajtási valamint a jelenlegi 8 frt 65 kr. és a még felmerülendő költségek iránti úgy a csatlakozottnak k'mondott hunyad-megyei első takarékpénztárnak 300 frt s jár. iránti követeléseik kielégítése végett Iovaneszk Gávriilla és Mihucz Lévuca végrehajtást szenvedőknek a dévai kir. törvényszék, puji kir. járásbíróság területéhez tartozó A-szálláspataki községi 36 sztjkvben A † 1—5. 8. 12. 14. 15. 17. 18. 20. 22. és 23 rdsz a. felvett ingatlanokat egészben és Iovaneszk Gávriilla végrehajtást szenvedőknek az alsó szálláspataki 97 sztjkvben A † 1—4. srdsz. a. felvett ingatlanokból 1/4-ed rész jutalékát rendszámokénti részletekben az egyidejűleg kibocsátott árverési feltételekben részletezett összesen 779 frt 75 kr. tevő kikáltási árban az 1900. évi június hó 6-ik napjának d. e. 10 órákor A-szálláspatak községének előjárója házánál megtartandó nyilvános árverésen a legtöbbet ígérőnek esetleg a kikáltási áron alul is elfogja adadni azon feltétellel, hogy az árverés által az elárverezendő ingatlanokra C. 1. 2. a bekebelezet kikötményi jogok nem érintetnek, a menyiben azonban az a.-szálláspataki 36 sztjkvben felvett ingatlanok ama jogokat megelőző követelések fedezésére ezennel 500 frtban megállapított vételárnál kisebb áron adatnának el úgy ezen ingatlanokra nézve megtartott árverés hatálytalanak mondatk ki és ezen ingatlanokra nézve ama jogok fentartása nélkül a fenti napon árverés tartatik.

Árverelni szándékozók tartóznak bánatpénzül az ingatlanok kikáltási árának 10% -át készpénzben vagy óvadékképes érték papirban kiküldött kezéhez letenni avagy annak előzetes birói letétbe helyezését tanúsító szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Vevő köteles a vételár felerészét az árverés jogerőre emelkedése napjától számítandó 30 nap alatt, a másik felerészét pedig ugyan azon naptól járó 5% kamataival szabályszerű letéti kérvény mellett a hátszegi kir. adóhivatal mint birói letét pánztáránál befizetni.

A bánatpénz az utolsó részletbe fog beszámítatni.

Hátszeg, 1899. november hó 28-án.

Fehér,

kir. : 110

O casă de vânzare.

În **Sebeșul-săsesc** se află de vânzare în Strada-Mare Nr. 11 o casă ce se pune în vânzare din mână liberă. Condițiuni foarte favorabile.

Doritorii se se adreseze la doamna

Rachila Cușuta,

în casa însăși.

(45) 1—3

Moartea cloștanilor!

(Felix Immisch, Delitzsch)

este materia cea mai bună pentru a otrăvi repede și sigur cloștani și șoareci.

Nu e vătămător oamenilor și animalelor de casă.

Se capătă în pachete cu câte **30 or.** la farmacia: **N. Vlad** din **Orăștie.**

(34) 4—5

„Minerva“ inst. tipogr., societate pe acții

în Orăștie — Szászváros.

Opuri
Bilete de log.
Broșuri
Circulare
Bil. de visita
Invitări
Bilanțuri
Acții
Cap. de epist.
Placate
Ord. de dans
Adrese
Compturi
Note
Pret-Curent.
Anunțuri
Registre
Imprimare
Couverte
Bilete de cun.
Etc. etc.

Există deja de 12 ani și este provăzută cu tot felul de material necesar, ca ori-care altă tipografie.

Inst. Tipogr. „Minerva“

pe lângă că efectuește ori-ce comande repede și cu prețuri moderate, se îngrijește totodată ca toate acelea să fie estetic lucrate și fără erori.

Până de present se bucură de spriginul celor mai îndepărtate orașe. Dovadă aceasta despre promptitudinea și acuratețta cu care efectuește ori-ce lucrare.

Ca unica tipografie românească în acest mare comitat, se roagă de binevoitorul sprigin al celorlalte institute rom., precum și al privaților.